

Abstrakt

Diplomová práce má charakter popisné případové studie a věnuje se systému elektronického objednávání termínů k podání žádostí o pobytová oprávnění, Visapointu. Ten byl zaveden mezi léty 2009 – 2017 na vybraných zastupitelských úřadech v tzv. třetích zemích, tedy zemích mimo EU a EHP. Hlavní implementátor Visapointu, MZV, si od zavedení sliboval rovný, spravedlivý a bezplatný přístup cizinců k rezervaci termínu.

Fungování Visapointu však bylo od počátku problematické. Z pohledu cizince se nedalo zaregistrovat k podání žádosti a mnoho klientů tak využilo služeb nelegálních zprostředkovatelů, kteří obsazovali volné termíny, aby je mohli následně draze prodávat.

Výzkum v diplomové práci je opřen o teorii implementace, konkrétně model top – down, který jako první rozpracovali autoři Sabatier a Mazmanian (rok citace DOPLŇ). Ve výzkumu byly použity kvalitativní výzkumné metody, zejména rešerše dokumentů, analýza aktérů a kombinace strukturovaného rozhovoru s otevřenými otázkami s rozhovorem pomocí návodu.

Výzkum byl zaměřen na žadatele o víza z Ukrajiny, kde byl jeden z nejproblematictějších přístupů k podání žádosti. Z výzkumu vyplývá, že Visapoint byl jako nástroj zvolen správně, problematická však byla jeho implementace.